Mehmet Ali Kalkan

Gök Aradık Tuğlara

-şiirler-

Yavuz Bülent Bâkilerin Sunuş'u
ve
Garipkafkaslı
(Dr. Ahmet Ali Arslan)'ın Desenleriyle

ÖTÜKEN

İÇİNDEKİLER

Yavuz Bülent Bâkiler'in Sunuşu:
Mehmet Ali Kalkan'ın Yeni Şiir Kitabı:
Gök Aradık Tuğlara / 7

Birinci Bölüm
Geldiğim Yer Bellidir / 17
Elbet En Başa Yazdım / 19
Dedem Korkut Der ki / 21
Bilinmeli / 23
Oğul / 25
Yaz Belledim / 27
Asya'dan / 29
Kara Bulaşır / 31
Yerdeyim / 33
Atalarımın Söyledikleridir / 35
Benim / 37
Bey Olanlara / 40
Biline / 43
Anadolu'ya Doğru / 45
Kuruluş ve Hedef / 46
Dediler ki / 50
Yerimiz Belli Bizim / 54
Meselâ / 56
İçimde / 58
Ağaç Kökünden İçmeli / 61
Türkistan Çocuklarına / 63
Hakkımız Bâkî / 65

İkinci Bölüm

Kapılar / 71
Öteler / 73
Hedef / 75
Her Şey Bir Mekân İçinde / 78
Hayat / 80
Görünen Gizlidir Kökte / 81
Git / 83
Gelir / 84
Düşer / 86
Dünyaya Söylediklerimdir / 87
Hoş / 89
Bir Nefes Ötede / 92
Bir Mezar Başında / 93
Ay Hilâle Döndü Bugün / 95
Bir Dünya ki / 96
Dünya ve İnsan / 98
Dağ ile Konuşmamdır / 99
Babamın Mezarında / 102

Üçüncü Bölüm

Aşk İçinde / 109
Âşık Gece Yıldız Sayar / 111
Senin İçin / 113
Ne Güzel / 114
Türküler / 115
Gözlerin / 116
Gönlümüzün Sahili Yok Ne Güzel / 117
Bu Gece / 118
Bana Ellerini Ver / 120
Bana Bir Türkü Söyle / 122
Âşk Herşeyin Ötesidir / 126

Mehmet Ali Kalkan'ın Yeni Şiir Kitabı: *Gök Aradık Tuğlara*

BU GÜNE KADAR, bir takım şiirleri -farklı zamanlarda- kırk defa okuduğum çok olmuştur. Ama bir şiir kitabının bütün şiirlerini, (hem de eksilmeyen, aksine çoğalan bir zevkle) arka arkaya üç defa okuduğumu bilmelisiniz. Mehmet Ali Kalkan'ın *"Gök Aradık Tuğlara"* isimli yeni şiir kitabından bahsediyorum.

Şiiri "bir kelime mimarisi" olarak tarif edenler var. Şiir elbette kelimelerle yazılıyor. Mehmet Ali Kalkan'ın kelime mimarisine baktığımız zaman görüyoruz ki onun tertemiz, pırıl pırıl ve zengin bir Türkçesi var. Şiirlerini güzel ve çekici kılan özelliklerin başında, bana göre onun bu dil zenginliği, Türkçe hassasiyeti geliyor. Yani Mehmet Ali Kalkan, bizim dil zevkimizi bozacak bir tek uyduruk-kaydırık kelime kullanmıyor. Kalkan, şiirlerini hep anamızın sütü gibi helâl ve güzel kelimelerle örüyor.

Onun şiirlerinde tespit ettiğimiz ikinci çok önemli husus: bizim kültür köklerimize çok bağlı ve sevdalı olmasıdır. Yani, bizim dinî inancımız, dünya ve ahiret anlayışımız, tarih şuurumuz, insan sevgimiz, vatanımıza-milletimize yürekten bağlılığımız… Kalkan'ın şiirlerinde çok zarif mısralarla yüreğimizi ısıtıyor.

Ümit atına binerim / Güneş elimde fenerim
Dünya döner ben dönerim / Daim imtihan içinde.

.....

Yağmur, yağmur sevgiyle dol / Hakk'a çıksın gittiğin yol
Ateş varsa İbrahim ol / Yanacaksan yan içinde.

Şairimizin "Kapılar" isimli şiiri, rahat ve güzel bir söyleyişle, bize huzurlu kapılarını aralıyor ve Yunus Emre'yi hatırlatıyor:

Uzatırım dost elimi / Bana uzak yar kapısı
Ölmeden önce ölümü / Güzel eyler ar kapısı

Mensubuyuz yüce dinin / Yeri yok riyanın, kinin
Kur'an'ı rehber edenin / Hakk'a çıkar her kapısı.

Kalkan, Kur'an'la, yani İslâmiyet'le olduğu kadar, milletiyle de, yani Türklüğümüzle de iftihar eden bir şuur abidesidir. İşte O'nun "Meselâ" redifli şiirinde, ikinci büyük özelliğini gözüyoruz:

Doğru bürünürse sise / Söz bitende kılıç kese
Başındaki Kürşat ise / Kırk olmak güzel meselâ.

Şükür, bende ben yaşatan / Şükür tende ten yaşatan
Şiir şiir, vatan vatan / Türk olmak güzel meselâ.

Mehmet Ali Kalkan'ın "Atalarımın Söylediklerdir" isimli şiiri bütün okul kitaplarına girmeli, çocuklarımıza ezberletilmelidir:

Gururunu dik tutma / Güçsüzle alay olmaz
Milletini unutma / El yoksa halay olmaz.

Bakılmayana bakma / Yandırmayanı yakma
Türk adını bırakma / Sonradan vay vay olmaz.

Baş vardır boyun eğen / Baş vardır arşa değen
Deryayı özlemeyen / Irmak olmaz, çay olmaz.

Ekmek bizim, tuz bizim / Saz bizim kopuz bizim
İllâ ki Oğuz bizim / Başkasından bey olmaz.

Mehmet Ali Kalkan, bir tarih şuuru içinde ne kadar rahat, ne kadar doğru ve güzel söyleyişiyle milletimizi anlatıyor. "Benim" isimli şiirinin bazı kıt'alarına bakar mısınız:

Ellerim ufku tutar / Göklere kanat benim
Yaşım var dünya kadar / Tarihe hayat benim.

Vurdum sevdaya atı / Türkü bildim hayatı
Savalan'da bayatı / Kerkük'te horyat benim.

Sevdam aşkın hasında / Piştim gönül tasında
Yerle gök arasında / Türkmence murat benim.
Oğuzca murat benim.

Edebiyatımızın kutup yıldızı olan Dedem Korkut sağ olsaydı da Mehmet Ali Kalkan'la baş başa verselerdi, elbette aşağıdaki mısralar yazılırdı:

Oğul ben bu sözleri / Kavim kardaşa yazdım
Dedem Korkut Ata'yla / Verdim baş başa yazdım.

Söylesem azı kalır / Sussam ömrüm kısalır
Söz uçar yazı kalır / Ondandır taşa yazdım.

Yağmuruna karına / Yokluğuna varına
İbrahim'in narına / Dağ dağ ataşa yazdım.

Ol erkeği kadını / Bildi aşkın tadını
Yaradanın adını / Elbet en başa yazdım.

Her sayfasında, şiirin ayrı gülleri açan bu kitabın son bölümündeki şiirler Mehmet Ali Kalkan'ın aşk şiirleridir. Aşkın artık bilinmediği veya çok yozlaştığı günümüzde, şairimizin bu şiirleri, bana göre daha bir önem kazanıyor:

Âşk denen kutlu erin / Yaşadığı ar üstüne
Söylediği türkülerin / Hepsi de yar üstüne.

Atar kendini ataşa / Söne tutuşa tutuşa
Haldaş olur kurda-kuşa / Can bırakır nar üstüne.

Çiçek çiçek aşk bezenir / Derman bekler dert kazanır
Ya bir ümide uzanır / Ya da bir mezar üstüne.

Ah mümkün olsa da, onun bütün şiirlerinden yazıma kıt'alar alsam. Yazımı onun bir başka aşk şiiriyle bitirmek istiyorum. İşte Kalkan'ın "Senin İçin" isimli şiirinden birkaç kıt'a:

Günleri uzun ettim, zaman çaldım yarından,
Mendilimi doldurdum, aşk dağının karından.
Kır çiçeği kokulu gönül yaylalarından,
Rüzgârları topladım, sana bırakmak için.

Kuşca vurur yüreğim sana gelen adımda,
Posta güvercinleri dinlenir kanadımda.
Yaz yağmuru sonrası toprağı kokladım da,
Gökkuşağı devşirdim saçına takmak için.

Sevgilinin saçına takması için gök kuşağı devşiren ve bu çok güzel mısraları yazan Mehmet Ali Kalkan'ı bütün gönlümle tebrik ediyorum.

Ve de sessiz sessiz ağlamalısın.

Hayatımda hiç kimseyi, ama hiç kimseyi kıskanmadım. Ama imrendiğim kimseler elbette çok oldu. Mehmet Ali Kalkan'ın şiirlerini okurken, doğrusu ona çok imrendiğimi ve zaman zaman "Ah keşke ben de böyle güzel şiirler yazabilseydim" diye iç çektiğimi bilmelisiniz.

Dikkatle okuyun onun şiirlerini. Siz de benim duygularımla dolup taşacaksınız.

Yavuz Bülent BÂKİLER

GARIP KAFKASLI

Birinci Bölüm

Sevdâlarımı güneşin,
Yığdığı yerden gelirim.
Taşın içine ateşin
Sığdığı yerden gelirim.

Geldiğim Yer Bellidir

Sevdâlarımı güneşin,
Yığdığı yerden gelirim.
Taşın içine ateşin
Sığdığı yerden gelirim.

Ufuk bildim hudutları,
Diri tuttum umutları.
Mor dağların bulutları
Sağdığı yerden gelirim.

Dönüp de bir bak özüne,
Kir düşmezdi ak yüzüne.
Yaylaların gökyüzüne
Değdiği yerden gelirim.

Kurt balalı beşiklerin,
Milletine âşıkların,
Gökten kutlu ışıkların
Yağdığı yerden gelirim.

Bağlanmadım bağ üstüne,
Dağlar aştım dağ üstüne.
Tuğumun otağ üstüne
Doğduğu yerden gelirim.

Şol gölgeli koca kayın,
Göğsüyle oynardı ayın.
Göklere astığım yayın
Ağdığı yerden gelirim.

Kopunca kızılca savaş,
Taş üstünde kalmazdı taş.
Hanlarıma başlının baş
Eğdiği yerden gelirim.

Elbet En Başa Yazdım

Oğul! Ben bu sözleri,
Kavim, kardaşa yazdım.
Dedem Korkut Ata'yla,
Verdim başbaşa yazdım.

Söylesem azı kalır,
Sussam ömrüm kısalır.
'Söz uçar, yazı kalır,'
Ondandır, taşa yazdım.

Adâlet yaya yaya,
Güne, geceye, aya.
Yerdeki karıncaya,
Gökteki kuşa yazdım.

Yıldız yıldız akandım,
Ölüme dik bakandım.
Yeryüzünde hâkandım,
Düze, yokuşa yazdım.

Rahmet nakışlı seldim,
Kutlu sevdâmla geldim.
Ferhat oldum dağ deldim,
Bir Şirin kaşa yazdım.

Hey hey'li nidâlarla,
Âminli dualarla.
Hirâ'lı sevdâlarla,
Yana-tutuşa yazdım.

Yağmuruna, karına,
Yokluğuna, varına.
İbrahim'in nârına,
Dağ dağ ataşa yazdım.

Ol erkeği, kadını,
Bildi aşkın tadını.
Yaradan'ın adını,
Elbet en başa yazdım.

Elimde gül kokusu,
Sunduğum O'ndan izdi...

Dedem Korkut Der ki

Dinle beni be hey oğul,
Söz söyleme boş üstüne.
Varımlığın bir gün değil,
Doğruyu bil düş üstüne.

Ozansız öksüz kopuzlar,
At koşmazsa çayır sızlar.
Hayır bilmez hayırsızlar,
Taş koyar mı taş üstüne?

Gerekende yârdan geçin,
Yârdan geçin, serden geçin.
Ata ölür oğul için,
Bahar döner kış üstüne.

Gece gündüzde aklanır,
Yaşlı ağaç budaklanır.
Sevdâya düşen oklanır,
Göz değirme kaş üstüne.

Deniz için kulaç gerek,
Meyve için ağaç gerek.
Boğa için boğaç gerek,
Şahin gitmez leş üstüne.

Yay gerdiren hocayı bil,
Ak sakallı kocayı bil.
Ocağı bil, bacayı bil,
Tok getirme aş üstüne.

Kocamışlar fer gözetir,
Korkak sapa yer gözetir.
Yiğitler zafer gözetir,
Vur nâmerdin döş üstüne.

Öğünmekle er olunmaz,
Döğünmekle yer alınmaz.
Vatan değilse kalınmaz,
Devlet olmaz yaş üstüne.

At ölende tayı kalır,
Çeri ölür beyi kalır.
Üç-Ok, Boz-Ok boyu kalır,
Oğuz soyu baş üstüne.